

активного впровадження інновацій, підтримки на державному рівні та підвищення екологічної свідомості суспільства.

Література

1. Будякова О. Ю. Екосистемний підхід до соціально-економічного розвитку в умовах зеленої та цифрової трансформації на засадах біоекономіки. Економічні горизонти. №1(34). С. 15-31. [https://doi.org/10.31499/2616-5236.1\(34\).2026.348943](https://doi.org/10.31499/2616-5236.1(34).2026.348943)

2. Будякова О.Ю. Біоекономіка як вектор інклюзивного економічного розвитку в формуванні людського капіталу. Цифрова економіка та економічна безпека. 2023. Випуск 9(09). С. 68-77. URL: <http://dees.iei.od.ua/index.php/journal/article/view/274> DOI: 10.32782/dees.9-12

УДК 338.32.338

Сорокова К.Ю., здобувач вищої освіти,
наук. керівник Будякова О.Ю.
Київський національний університет
технологій та дизайну

СТРАТЕГІЇ БІОЕКОНОМІКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Біоекономіка забезпечує сталий розвиток завдяки захисту та ефективному використанню ресурсів, розвитку нових форм економічної діяльності, що зумовлює створення нових робочих місць, забезпечення зайнятості, зростання доданої вартості та сприяє перерозподілу доходів [1].

Сталий розвиток (англ. sustainable development) – розвиток, який дає змогу задовольнити потреби теперішніх поколінь і залишає можливість майбутнім поколінням задовольнити їхні потреби. Це збалансований розвиток країни і регіонів, при якому економічне зростання, матеріальне виробництво і споживання, а також інші види діяльності суспільства відбуваються в межах, які визначаються здатністю екосистем відновлюватися, поглинати забруднення та підтримувати життєдіяльність теперішнього і майбутніх поколінь [2].

У ЄС розроблено 3 Стратегії біоекономіки: 2012 р., 2018 р., які передбачають заміну ресурсів на основі викопного палива сталими біологічними ресурсами для циркулярної, кліматично нейтральної економіки.

Нову стратегію конкурентоспроможної та сталої біоекономіки ЄС було опубліковано 27.11.2025 р. Основні цілі стратегії: забезпечення довгострокової конкурентоспроможності біоекономіки ЄС та інвестиційної безпеки; визначення заходів щодо масштабування та комерціалізації існуючих та нових біотехнологічних рішень і біопродуктів; збільшення

ресурсоефективного та циклічного використання біологічних ресурсів; трансформація використання та оцінки ресурсів біомаси, пріоритетність розширених високоцінних застосувань, а також заохочення промисловості та споживачів до впровадження циклічних практик; забезпечення конкурентоспроможного та сталого постачання біомаси, як всередині країни, так і за межами ЄС; посилення ролі первинних виробників, створення добробуту в сільській місцевості шляхом створення робочих місць та диверсифікації доходів для лісників та фермерів, а також винагорода їх за збереження екосистем; позиціонування ЄС на зростаючому міжнародному ринку біоматеріалів, біовиробництва, біохімічних речовин, а також агропродовольчої та біотехнологічної галузей.

Як механізм управління розвитком біоекономіки, багато країн ЄС мають спеціально розроблені стратегії [3], деякі країни в процесі розробки. Стратегії та політики ЄС у галузі біоекономіки враховують екологічний слід біоматеріалів та надають пріоритет матеріалам, які використовують найменше ресурсів. Багато виробників у сфері біоекономіки використовують побічні продукти, відходи та залишки, а не первинну сировину. Циркулярність, яка полягає в максимально ефективному використанні біомаси протягом її життєвого циклу, є центральною в Стратегіях біоекономіки ЄС.

Отже, для України, яка тримає курс на євроінтеграцію, потрібно впроваджувати біоекономіку. Передумовами формування та імплементації біоекономіки є орієнтир на сталий розвиток, циркулярну та зелену економіку. Для інтеграції біоекономіки також потрібні відповідні стратегії у законодавстві.

Література

1. Будякова О.Ю. Біоекономіка як вектор інклюзивного економічного розвитку в формуванні людського капіталу. Цифрова економіка та економічна безпека. 2023. Випуск 9(09). С. 68-77. DOI: 10.32782/dees.9-12
2. Проект Закону України від 07.08.2018 № 9015 (Одержаний ВР України). Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року.
3. Будякова О. Ю. Екосистемний підхід до соціально-економічного розвитку в умовах зеленої та цифрової трансформації на засадах біоекономіки / О. Ю. Будякова // Економічні горизонти. – №1(34). – С. 15-31. [https://doi.org/10.31499/2616-5236.1\(34\).2026.348943](https://doi.org/10.31499/2616-5236.1(34).2026.348943)

УДК 330.675

Пригарська Д. М., здобувач вищої освіти
Пузирьова П. В., науковий керівник, д.е.н., професор
Київський національний університет
технологій та дизайну